

MEDI AMBIENT

El Fangar, un refugi per a les nacres

El projecte LIFE Pinnarca està cercant exemplars vius a l'interior de la badia per tal de fer un seguiment de l'espècie en perill d'extinció

Deltebre Leonor Bertomeu

Més d'una trentena d'investigadors, tècnics i voluntaris participen esta setmana en un mostreig exhaustiu i extensiu de la badia del Fangar del delta de l'Ebre a la recerca d'exemplars vius de nacres (*Pinna Nobilis*). Esta zona del Delta és l'única de la Mediterrània lliure del paràsit *Haplosporidium pinnæ* que ha causat una mortalitat del 90 % d'exemplars de nacres a mar obert, fins a portar l'espècie al límit de la seua extinció. El fet que el Fangar siga una zona lliure de la malaltia podria convertir l'espai en un refugi per a les nacres i, fins i tot, es planteja la possibilitat que s'hi puguen traslladar exemplars d'altres llocs, amenaçats per l'avenç de la malaltia.

Actualment, a la Península Ibèrica només queden nacres al delta de l'Ebre, al Mar Menor (Múrcia) i uns 12 individus al Cap de Creus. En el cas del Fangar, es creia que el temporal Gloria n'havia exterminat el 100 % de la població que hi havia ubicada a la zona més propera a mar obert, però l'IRTA de la Ràpita ha pogut localitzar exemplars nous a l'interior de la badia. Esta setmana, en el marc del projecte LIFE Pinnarca, es pretén mostrejar 37 hectàrees de l'interior de la badia per a determinar quants exemplars hi ha i

Els investigadors, amb un exemplar de nacra. / L. BERTOMEU

geolocalitzar-los per tal de fer-ne un seguiment. **"Probablement és una població fins i tot més important del que creïem en un principi"**, ha assegurat José Rafael García, investigador de la Universitat Catòlica de València i coordinador del projecte LIFE Pinnarca. Dimecres, i quan no més s'havien fet dos dies de mostreig, s'havien localitzat ja 70 exemplars i es calcula que hi podria haver

una població de prop de 300 individus. García ha insistit en la importància que el Fangar estiga lliure del paràsit i també ha destacat el fet que la zona interior de la badia està protegida dels grans temporals, com el Gloria, que va causar també una important mortalitat de nacres. La raó per la qual el Fangar ha quedat lliure de l'amenaça del *Haplosporidium pinnæ* cal buscar-la en la bai-

xa salinitat de l'aigua: **"La salinitat tan baixa fa que el paràsit no puga sobreviure i per tant no ha arribat aquí"**, ha explicat García.

MONITORITZACIÓ Més enllà de constatar que actualment la badia del Fangar és un reservori important de nacres, la monitorització dels individus que s'hi acaben localitzant vol determinar si l'espai

es pot convertir també en un refugi per a exemplars amenaçats per la malaltia. **"Aquí no s'ha detectat la malaltia i per tant el Fangar pot servir de reservori per a acollir nacres d'altres llocs on perillen individus per la malaltia. Aquí poden estar segures"**, ha dit Patricia Prado, investigadora de l'IRTA de la Ràpita. Esta repoblació es podria fer en exemplars juvenils, sans i que es troben amenaçats, i després d'haver passat un període de quarantena.

En el marc del projecte Life Pinnarca se segueix monitoritzant també la població de nacres a la badia dels Alfacs, on el paràsit ja ha accedit, però encara es mantenen lliures de la malaltia algunes zones amb una baixa salinitat de l'aigua. **"La malaltia està allí, però hi ha zones on encara sobreviuen i es poden reproduir. El que s'ha d'evitar és que la malaltia avance, i per això cal mantindre molt baixa la salinitat de l'aigua"**. És per això que Prado ha insistit en la importància del cultiu de l'arròs per al manteniment de la nacra, ja que garanteix l'aportació d'aigua dolça a les badies: **"La supervivència de la nacra al delta de l'Ebre està vinculada al cultiu de l'arròs i a que se segueixi abocant aigua dolça a les badies per tal que sobrevisquen"**, ha sentenciat Prado. ■